

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 17. szám

2020. november 23

Horror a kertben, avagy a vak tyúk is kikaparja

Kétségtelen, közmondásaink végigkísérik életünket, és mindig van némi alapjuk, esetemben sokszor igazgá is váltak. Például nagymamám egyik kedvence volt, hogy aki másnak hazudik, maga esik bele. Na, mármost kár volna tagadnom, hogy bizony többször is a meszesgödör alján vigyorgtam volna, ha lett volna kedvem hozzá (a gödör az összejött párszor). Így aztán elhagyván a nagyon ifjonti kort, eldöntöttem, hogy én bizony már többé nem. Mármint többé nem hazudok. Mit mondjak, voltam bajban, sokat görcsöltem azon, miképp tarthatnám be önmagam ígését. Végül

rájöttem: azt mondják, elhallgatni még a bíróság előtt is lehet bocsánatos, de hazudni végképp nem szabad!

Azóta is igyekszem betartani, hol több, hol kevesebb sikerrel. Annál is inkább, mert azt is mondta a

mama, hogy ne csinálj titkokat fiam, mert a vak tyúk is kikaparja! No, ezen kicsit lelassultam, mert ugyan honnan, csak nem a földből? Bizony, akár onnan is, mert ahogyan a tanese szól, két szomszéd összekapott a semmin, és egyik a végtelen messzeségbe küldte a másikat. Igen ám, de gondja még tovább nőtt, hiszen a

szomszéd teste itt maradt. Elásta hát éjjel, és kissé megnyugodva, aludni tért. Ám reggel kereste a szomszédasszony az urát, gondolta megint berúgott az éjjel, és a szalmakazalt választotta helyette. Hát, mit lát a kertben? A tyúkok kapirgálják a gazdát, de a vén vak tyúk már csak a csőrét tisztogatta. Mert ugye nem lát a lába közé sem, így ő kapirgált a legveszettebbül.

Ennyi bölcsesség ahhoz még kevés volt ugyan, hogy bölccsé váljak, de ahhoz igen, hogy figyelmes arra, aki nagy jóságról tesz tanúbizonyságot – legalábbis szóban, vagy dalban. És a tettek már néha mást mutatnak a nagy-nagy titkolózások mögött, főleg ha tollvonások is megbújnak a titok mélyén.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,

E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Persze, annyi vak tyúk nincs a világon, hogy minden titkot kikaparjanak, de megesik, hogy nincs is szükség rájuk. Idővel elmondják maguktól a féltve őrzött titkaikat, akár egy meghitt beszélgetés alkalmával – mert ugye borban is van igazság – akár egy vita hevében. És nyomban meg is magyarázzák, hogy csupán nekünk akartak jót tenni szavaikkal, netán azokkal a fránya tollvonásokkal – lásd még a pokolba vezető út jó indulatú térköveit.

Tehát nem kell mindig vak tyúk, netán kappan az igazsághoz: elég lehet egy elszólás, netán a karrierépítés megfeneklésekor is gyakori kapuzárás pánik. Ritkábban őszinte beismerés, amit gyengít a bocsánatkérést helyettesítő magyarázkodás. Sokkal több kell viszont az igazság elviseléséhez, mert az igazság nagyon tud fájni. A tüskéknek a megbocsátás után is nyoma lesz, még a titok kiagyalójában is. Idővel azt is kikaparja a sors, hiszen hamarabb utolérni a gyalog baktert, mint a sánta kengurut.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HUMORSAROK

NAPILAP

Két férfi búsong a kocsmában két sör mellett. Megszóal az egyik: Te, tudod, hogy az én anyósom pont olyan, mint egy újság? Komolyan mondd – így a másik – annyi újdonságot tud?

– Nem, azt nem, de minden nap megjelenik...

ÉVJÁRAT

Két neves, ismert nőcsábász hírében álló borász késő este beszélget: Te, miről tudnál lemondani könnyebben, a nőkről vagy a borról? – kérdezi az egyik.

– Hmm...háát, az az évjárártól függ...

Balogh Attila